KOMPOT

číslo 1
2022/2023

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

FILMY

Nové rubriky zaměřené na filmy!
Slyšeli jste o animované novince
Kde je Anne Franková?

ROZHOVORY

Jak se studuje v Americe?
Líbí se u nás novým učitelům?

KOMPOT

ÚVODNÍK

Milí čtenáři, milé čtenářky,

vítám vás u prvního čísla Kompotu tohoto školního roku.

Věřím, že jste si všichni užili letní prázdniny a alespoň trochu si od školy odpočinuli. Jako každý rok se v naší redakci změnily počty a letos nás na školním časopise bude pracovat méně. To ale neznamená, že nebude co číst a luštit, právě naopak. Určitě nás namotivovalo vítězství v krajském kole soutěže Školní časopis roku. Ráda bych také přivítala nové spolužáky z primy a doufám, že se jim na našem gymnáziu bude líbit a že si odsud odnesou spoustu krásných vzpomínek.

Co najdete v tomto čísle? Naše rubrika *Jak na to* bude letos věnována všem milovníkům origami a pokud rádi trávíte volný čas čtením, najdete zde i zajímavé tipy na knížky.

Naleznete tu také článek o adaptačním kurzu a nově jsme pro vás zavedli shrnutí ze školního parlamentu.

REDAKCE

Sekunda A: Bártová Barbora, Kholl Matěj, Kubešová Ada, Michálková Barbora, Velíšková Johana
Tercie A: Hnětynková Alena, Krátká Linda, Osičková Eva, Pavlíčková Zlata
Kvarta A: Potůčková Kamila, Vlčková Veronika
Kvinta A: Formanová Alice (ΔLI)
grafika: Formanová Alice (ΔLI)
obálka: Barbora Michálková

OBSAH

Zprávy ze školního parlamentu	3
Další nezapomenutelný adaptační kurz	4
Rebelové z gymplu	5
Kompot se stal výhercem v krajském kole Soutěže o nejlepší školní časopis roku 2021/2022	6
Halloween na Chodovické v plném proudu	7
Rozhovor s panem profesorem Havránkem	8
Život a studium v USA – rozhovor s Martinou Halászovou	9
Jak se nenudit – knižní tipy	11
Opět a zas – báseň	11
Mokrý zajatec	12
Recenze animovaného filmu *Kde je Anne Franková*	13
Návod na origami – liška	14
Proč nekrmit nutrie	15
Schované diamanty v médiích – díl první: fantazie skryta za křídly ještěrů (Jak vycvičit draka)	16
Zábava – vtipy a křížovka	18
Komiks	19

ZPRÁVY ZE ŠKOLNÍHO PARLAMENTU

Je začátek nového školního roku a s tím přichází i mnoho učení, povinností, novinek a změn. Jednou z těch novinek bude zavedení nové rubriky, ve které vám budeme přinášet nejnovější zprávy ze školního parlamentu.

ISIC – naše škola od tohoto roku bude přecházet na vstupní systém ISIC kartiček. Karta bude fungovat jako každý jiný ISIC tj, budeme mít slevy do muzeí, v dopravě nebo třeba v McDonald's.

Odpolední klub francouzského jazyka – tento rok začne na našem gymnáziu nový školní klub, a to francouzština. Jistou chvíli ale nebylo jisté, jestli klub bude, protože paní lektorka hned po jedné z prvních hodin ukončila smlouvu se školou. Teď už je ale vše v pořádku a francouzština začala.

Testování ČŠI – letošní sekundy a sexty budou zkoušeny z tělocviku. A zjišťování výsledků vzdělávání podstoupí letošní kvinty a kvarty.

Možnost využít školní psycholožku – od minulého roku je u nás ve škole paní psycholožka. Zájem o její pomoc byl nečekaně velký, proto bude ve škole některé dny až do 16:00. A ještě k tomu ji můžeme navštěvovat ve skupině jako třída

Dotazníkové šetření Scio – všichni žáci dostali přes bakaláře přihlašovací údaje do dotazníku na téma klima třídy 2021/2022. Bylyi zde otázky, například jestli někdo není ve třídě šikanovaný, jestli rádi chodíme do školy nebo jsme měli ohodnotit našeho třídního učitele

Studentský den – po několika letech budeme opět mít ve škole tzv. Studentský den. Kvůli nepříznivým podmínkám se tato akce několik let nekonala. Proto se na ni všichni letos těšíme a pro několik ročníků to bude dokonce jejich první Studentský den. Takže si nenechte ujít další číslo, kde na vás bude čekat reportáž z tohoto dne.

Maturitní a imatrikulační ples – letos opět pokračuje tradice maturitního a imatrikulačního plesu. Tentokrát to bude 26.1.2023 ve Foru Karlín. Studenti oktávy nám prozradili, že bude i akrobatické vystoupení. Tak si to nenechte ujít!

To je pro teď vše. Těšte se na další novinky v dalším čísle :).

Linda Krátká

DALŠÍ NEZAPOMENUTELNÝ ADAPTAČNÍ KURZ

Nový školní rok, noví primáni, a to znamená další adaptační kurz! A jelikož do Kompotu nechodí nikdo z primánů, museli jsme si pro ně nachystat otázky my. Zeptali jsme se Jasmíny Fialové.

Q: Jací profesoři s vámi na adaptačním kurzu byli?

A: Paní profesorky a páni profesoři Poláková, Štěpánková, Poledník, Kubišta a ještě paní psycholožka Kuncová.

Q: Kde jste adaptační kurz strávili?

A: Ve Střelských Hošticích u Strakonic.

Q: Jak dlouho adaptační kurz trval?

A: Od 12. 9. do 16. 9. 2022.

Q: Jaké aktivity jste dělali a co tě nejvíce bavilo?

A: Šlo o různé sportovní aktivity venku i uvnitř, např. jsme skákali přes švihadlo. Bavily mě piškvorky, ale také ping-pong.

Q: Pomohly vám se stmelením kolektivu? Jak?

A: Ano, určitě. Pomocí seznamovacích her.

Q: Jaké bylo v průběhu kurzu počasí? Zmokli jste?

A: Většinou bylo hezky, ale párkrát i pršelo. Nezmokli jsme ale, byli jsme zrovna uvnitř.

Q: Byl pro vás připraven i celodenní výlet? Kam?

A: Ano, výlet byl do muzea.

Q: Zažila jsi nějaký špatný zážitek?

A: Ne.

Q: Chybělo někomu z vás něco?

A: Ne.

Q: Jak vám tam celkově chutnalo?

A: Ano, moc nám chutnalo. Všichni si oblíbili vepřo, knedlo, zelo.

rozhovor vedly: Barbora Bártová, Ada Kubešová, Johana Velíšková

foto: pí Lucie Poláková

REBELOVÉ Z GYMPLU

Školní muzikál Rebelové se na půdě Divadla Horní Počernice hrál celkem čtrnáctkrát, a i já jsem měla příležitost ho 9. září vidět. Svou verzi filmového muzikálu od režiséra Filipa Renče zahrál dramatický klub našeho gymnázia pod vedením paní profesorky Olgy Francové.

Příběh se odehrává v létě 1968 a sleduje životy tří studentek: Terezy, Bugyny a Julči. Dívky se chystají na maturitní zkoušky, když jim hlavu zamotají tři záhadní cizinci. Šimon, Bob a Eman utíkají před vojnou a chtějí odjet do San Francisca a rozhodně neplánují se někde déle zdržovat, natož navazovat dlouhodobé vztahy. Začíná tak příběh plný lásky, naděje a dobře známých písní.

Hlavní myšlenkou příběhu je ukázat, že všechny příběhy nekončí šťastně. Autory upraveného libreta jsou Matěj Čumpelík, Martin Čáslavský a paní profesorka Francová. Hudba je přejatá z filmové verze. Mezi nejznámější písně patří Pátá, Oliver Twist či Řekni, kde ty kytky jsou. Písně zpívali studenti sami s hudebním doprovodem a krásně se poslouchali.

Role tří bezstarostných maturantek ztvárnily Michaela Bláhová, Anežka Nová a Andrea Nikolič. Vojenské zběhy Šimona, Boba a Emana pak zahráli Adam Liška, Jan Klouček a Michal Hájek. Všem se podařilo přesně vystihnout charakter a povahu své postavy, což muzikál pozdvihlo na jinou úroveň a utvořilo značné rozdíly mezi jednotlivými postavami.

Nesmím také opomenout úžasné výkony dalších herců. Ve vedlejších rolích hráli např. Radek Zábal, Jitka Keřková, Ludmila Lžičařová či Adéla Berchtoldová. Na muzikálu se samozřejmě podílela spoustu dalších žáků naší školy, ať už v menších rolích, nebo jako taneční komparz. Na choreografii se podílely Kačka Marešová s Míšou Karáskovou.

Velký dojem na mě (a troufám si říct, že i na všechny diváky) udělaly černobílé kulisy. Neopomenutelné byly také kostýmy. Autory výpravy jsou paní profesorka Jana Bačová, Bára Pěkná, Marek Masopust a paní profesorka Francová.

Muzikál byl celkově velmi povedený, od pestrobarevných kostýmů po skvěle zazpívané písně. Tímto bych také chtěla poděkovat všem účinkujícím a všem, co na přestavení pracovali.

Kamila Potůčková

foto: pí Olga Francová

KOMPOT SE STAL VÝHERCEM V KRAJSKÉM KOLE SOUTĚŽE O NEJLEPŠÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2021/2022

Kompot byl pozván na Vyšší odbornou školu publicistiky ke každoročnímu vyhodnocení nejlepších školních časopisů.

Celkem se výherci vybírali podle typu školy a kraje, ze kterého časopis pochází.

Jako první byla vyhlášena dvě nejlepší místa z pražských gymnázií a k našemu milému překvapení se Kompot umístil jako první. Celá přítomná redakce byla pozvána si převzít diplom, který nám pořadatelé později zaslali v digitální podobě.

Tím ale akce nekončila. Poté jsme si totiž mohli vybrat jeden ze tří workshopů.

Já jsem se zúčastnila workshopu profesionální publicistky Jany Zbyňkové s tématem tvorba komiksu.

Moc jsem si to užila. Paní Zbyňková nám vysvětlila, k čemu komiksy slouží a následně jsme dostali prostor jeden svůj vlastní vytvořit. Bylo zajímavé vidět, jak si každý z nás na konci vybral úplně jiný námět a styl. Někteří šli za převyprávěním již známé pohádky či knihy, jiní do vlastní představivosti, ale všechny nakonec vypadaly úžasně.

Děkujeme všem čtenářům Kompotu a za já celou redakci slibuji, že se i nadále budeme snažit časopis jen zlepšovat.

ALI

HALLOWEEN NA CHODOVICKÉ V PLNÉM PROUDU

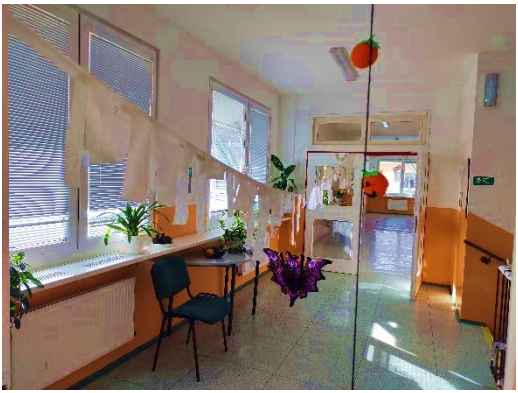

foto: Kamila Potůčková, Barbora Michálková

ROZHOVOR S PANEM PROFESOREM HAVRÁNKEM

S novým školním rokem přišli i noví učitelé do zdejšího sboru. Jaké jsou jejich dosavadní dojmy z naší školy? Rozhodli jsme se udělat rozhovor s panem profesorem Havránkem, jenž u nás nově vyučuje základy společenských věd a dějepis.

1, Co jste dělal předtím, než jste začal učit? Co Vás k učení dovedlo?
Pracoval jsem přes 8 let pro společnost Česká mincovna (která razí oběžné mince pro ČNB) jako prodejce a odhadce zlatých slitků a vzácných mincí a k učení mě dovedl v době covidu inzerát, kde jedna základní škola na Praze 8 hledala učitele dějepisu. Dějepis byl od malička můj koníček, a proto jsem jej spolu se ZSV vystudoval na Pedagogické fakultě. Poté jsem však odešel do soukromého sektoru a neučil.

2, Už jste někdy učil na gymnáziu? Vidíte nějaké změny ve srovnání se základní/střední školou, nebo je to stejné?
Na gymnáziu jsem ještě nikdy neučil, ale změny vidím ve srovnání se základní školou obrovské. Tou největší je váš zájem o látku a celkově zodpovědnější přístup k výuce.

3, Proč jste začal učit zrovna tady, na naší škole?
Dějepis je mým obrovským koníčkem a chtěl jsem jej učit mnohem více a podrobněji než na základní škole.

4, Jak si představujete ideální třídu?
Asi tak jako vy si představujete ideálního učitele. Dobrá spolupráce, slušnost, férovost a přátelský vztah.

5, Jak vycházíte s kolegy z profesorského sboru?
Naprosto skvěle. Pan profesor Dvořák byl dokonce můj oblíbený učitel na gymnáziu Postupická a je úžasné se s ním po dvaceti letech sejít jako s kolegou. S Tomášem Rampírem jsme zjistili, že jsme spolužáci z vysoké školy, kolega bylo o ročník výš. Na přednáškách, seminářích a exkurzích jsme se bohužel nepotkali. Zápal pro dějepis nás dal dohromady až na gymnáziu Chodovická.

6, Jaký by měl podle Vás být správný a dobrý kantor?
Měl by být "zapálený pro věc", musí na něm být vidět, že jej práce baví.

7, Jaký způsob výuky se Vám zdá nejefektivnější?
Výklad učitele spojený s promítáním fotografií, grafů, map, spolu s pouštěním dokumentů a filmů. Časté Powerpoint prezentace studentů s následnou diskusí.

8, Co se Vám na učení líbí a co Vám naopak nevyhovuje?
Líbí se mi, že dělám konečně to, co mě baví. To moc zaměstnaných v dnešní době asi bohužel říct nemůže. Nevadila by mi výuka od 9 hodin.

rozhovor vedla: ALI

ŽIVOT A STUDIUM V USA
ROZHOVOR S MARTINOU HALÁSZOVOU

Pozvání k rozhovoru přijala má dlouholetá přítelkyně a spolutanečnice šestnáctiletá Martina Halászová. Martina trávila loňský rok studiem v USA, proto celý rozhovor proběhl online. V rozhovoru se zaměříme hlavně na rozdíly mezi studiem v České republice a USA.

1, Hned ze začátku bych se chtěla zeptat, kde přesně v USA jsi a proč ses vlastně rozhodla strávit rok v zahraničí.

Já se momentálně nacházím v Indianě v malém městečku jménem La Crosse, a navštěvuji tu místní školu LaCrosse High School. Rok v zahraničí jsem se rozhodla trávit nejen proto, abych si zlepšila angličtinu, ale hlavně jsem se chtěla dostat ze své komfortní zóny. Chtěla jsem zkusit něco nového, něco, co jsem nikdy předtím nedělala, osamostatnit se, a co je lepší příležitost než opustit svou rodinu, kamarády a známé prostředí a odjet na rok sama do zahraničí.

2, Jela jsi na tzv. na vlastní pěst nebo přes agenturu? Místo pobytu a rodinu jsi měla přidělené, nebo sis je vybrala sama?

Do USA jsem vycestovala přes Agenturu Studyline. Celý proces probíhal tak, že mi agentura přidělila vlastního agenta, který mi pomohl s vyplněním velmi dlouhé přihlášky a stal se pro mě spojkou mezi USA a ČR. Má přihláška byla poté odeslána do takového virtuálního bazénu společně s přihláškami všech ostatních studentů z celého světa, kteří chtěli přes stejnou agenturu vycestovat také do USA. Jednotlivé rodiny v USA si poté v samy vybírají studenty podle vlastních preferencí. Tudíž já jsem vlastně neměla téměř žádný vliv na to, kde přesně v USA skončím.

3, Jaké jsou rozdíly mezi Američany a Čechy?

Podle mého názoru jsou tu lidé přátelštější než v Čechách. Je to možná i tím, že město, ve kterém tu žiji, je oproti Praze opravdu malé, ale stává se např., že vás cizí lidé zastaví ve škole na chodbě nebo na ulici a pochválí vám outfit, což se v Česku často neděje. Přijde mi, že v Praze (a obecně v Evropě) si lidé více hledí svého a o ostatní se nezajímají.

foto: archiv Martiny Halászové

4, A jaké rozdíly jsou ve vzdělávání? Jaký je americký vzdělávací systém?

Nejvýraznější rozdíl je, že v USA žáci nemají po celou střední školu svou vlastní třídu. Rozvrh si žáci sestavují sami, a vybírají si přímo jednotlivé předměty, tudíž se pak na jedné hodině mohou sejít lidé z prvního, druhého a třetího ročníku. Jsou tu samozřejmě nějaká pravidla, třeba, že místní studenti musí mít tři roky cizí jazyk, nebo přírodní vědy alespoň dva roky, ale jinak si vše řídí sami. Dále tu máme také speciální studijní hodiny, které slouží jen k dělání vlastních úkolů a projektů, což je dle mého názoru skvělá věc, protože pak můžeme jít odpoledne v klidu na trénink a nemusíme se stresovat tím, že nemáme napsaný referát. Z obecného hlediska není ale

kvalita vzdělávání na mé škole příliš vysoká. Je to hlavně tím, že jsem na malé škole v malém městě. Tady se zkrátka nepředpokládá, že by někdo z mých spolužáků šel studovat na Harvard. Většina lidí odsud plánuje pokračovat v tradici a věnovat se stejnému zaměstnání jako jejich rodiče, což bývá většinou něco společného se zemědělstvím nebo průmyslem.

5, Jak tam fungují mimoškolní aktivity?

Za největší výhodu považuji, že sporty jsou součástí školy. Když chceš hrát basketbal, nemusíš platit za to, abys mohla být v nějakém klubu, dojíždět na tréninky atd. Ale prostě si jen koupíš tenisky a hraješ za školní tým. Podle mě tento systém hezky podporuje školního ducha. Na zápas se pak jde dívat celá škola, všichni si fandí, a i učitelé jsou ke sportovcům v den důležitého zápasu o něco shovívavější. Každý, komu jsem řekla, že to tak doma nemáme, z toho byl velmi překvapený.

6, Zajímají se Američané o dění v Evropě a ve světě? Kolik toho vědí o České republice?

Před tím, než odpovím, je důležité zdůraznit, že se pohybuji v malém městě. Ale absolutní většina lidí tady nemá žádné ponětí o dění v Evropě nebo celkově ve světě. Ze začátku jsem čelila otázkám, jestli máme internet, televizi, auta nebo Apple? Jestli vím, co je internetový obchod atd. Jedné německé studentky se dokonce třeba zeptali, jaký má názor na židy. Občas se setkám s někým, kdo naopak vypadá, že se v dění v Evropě poměrně orientuje, jsou to ovšem jenom výjimky.

7, Co bys vzkázala lidem, co přemýšlí o tom, že by, tak jako ty, strávili rok v zahraničí?

Je rozhodně děsivé odjet bez rodiny a kamarádů na rok někam, kde tě nikdo nezná a ty nikoho neznáš, ale mně samotné to pomohlo dostat se z bubliny, kterou jsem si kolem sebe doma vytvořila. Ze začátku to opravdu není jednoduché a chce to hodně odvahy, ale jakmile se trochu rozkoukáte, tak už jde všechno skoro samo. To nejhorší, co se vám může stát, je, že se vám tam nebude líbil. Ale je to jen deset měsíců. Lidský život trvá roky, a já osobně si myslím, že jeden rok za ten risk opravdu stojí.

Dobře, moc děkuji za rozhovor a tvůj čas.

Já děkuji, ráda jsem si s tebou popovídala.

rozhovor vedla Gabriela Bohatová, oktáva B

foto: archiv Martiny Halászové

JAK SE NENUDIT – KNIŽNÍ TIPY

Vítejte v mém „knižním koutku“!

Do nového školního roku se vracím nejen s odpočatou hlavou, ale i se spoustou knižních favoritů, protože i když se už vyučuje v plném proudu, čas na alespoň jednu knihu do svého rozvrhu vtěsná snad každý. A co je lepší, než si dopřát čas na sebe a od svých všudypřítomných povinností si odpočinout právě u knížky? A kterou jsem si tedy tak oblíbila?

Kniha, která dle mého názoru rozhodně stojí za přečtení, se jmenuje ***Tamařino souhvězdí***, a napsala ji talentovaná česká autorka Anna Musilová.

Život hlavní hrdinky Olivie se ani trochu neubírá směrem, kterým by si přála. Přijímačky na vysněnou fotografickou školu nevyšly, místo toho studuje práva, přivydělává si jako servírka v kavárně a těžko hledá společnou řeč s rodiči. Jedinou spřízněnou duší je její nejlepší kamarádka Johana, sarkastická mladá novinářka, která má navzdory drsné fasádě sama problémů až dost. Všechno se ale začne obracet vzhůru nohama, když v kavárně potká o několik let starší Tamaru. Tamara ji fascinuje a zároveň děsí – její tajemnost i náhlý příval citů, který k ní Liv začne chovat. Tehdy ještě netuší, jak moc měsíce strávené po Tamařině boku ovlivní zbytek jejího života…

Myslím si, že knihám od českých autorů, zejména těm novějším, se nevěnuje dost pozornosti. A chtěla bych to změnit. Tato kniha, jako mnoho dalších, by si totiž zasloužila daleko víc ohlasu. Ale proč?

Líbila se mi sociální témata, která byla v knize zahrnuta a obdivovala jsem, že se autorka nebojí vyjádřit svůj názor i k těm, která se v Česku stále ještě považují za tabu. Myslím si, že knihy jako *Tamařino souhvězdí* dnešní společnost potřebuje. Jedním z hlavních témat, které bylo v knize rozebíráno, je nátlak okolí. Každý mívá občas pocit, že musí splňovat určité podmínky, aby ho okolí přijímalo. *Tamařino souhvězdí* ukazuje, že to tak nemusí být a že pokud se naskytneme v takové situaci, nejsme na vině, máme si věřit a jít za svým cílem.

Nadto je kniha napsána krásným stylem, velmi dobře se mi četla a některé pasáže by si zasloužily tesat do kamene. Také bych chtěla vyzdvihnout prostředí Nového Města, které knize přidávalo jisté kouzlo. Tento příběh umí člověka zasáhnout, a přinutí ho zamyslet se nad sebou.

Veronika Vlčková, 4. A

BÁSEŇ – OPĚT A ZAS

Zlata Pavlíčková

Zřím hejno ptáků
letících ku polední záři,
chladem malovaný
ruměnec ve tvé tváři.
které se opět a zas setkává s těmi místy,
kde všichni jsme přece.

V noci déšť splývá z větví nahých
jako krev z rukou chorých.
A poté tlumené svítání

a šedá mlha ranní, která mi poví,
že opět a zas zaslechneme,
jak pomalu se na zem snášejí
ohnivě rudé listy.
Jako střípky srdce,
které se opět a zas setkává s těmi místy,
kde všichni jsme přece.

MOKRÝ ZAJATEC

Když se tak dívám z okna svého pokoje, pozoruji, jak pramínky vody stékají po skle, mám v duši prázdno. Dívám se, jak tenké potůčky míří dolů a nechce se mi nic. Venku je hnusně, zima, a pokud se přeci jenom nějaký ten člověk vydá do ulic, čeká ho pouť mezi bahnitými kalužemi a studenými kapkami, které na něj přenesou svoji teplotu a dříve či později i skleslou náladu. Možná jsem jenom pesimista, který svět i za toho nejkrásnějšího počasí vidí o odstín tmavší. Možná je to všechno jenom tím, jaký jsem člověk.

Ale ne – kam to zas zabloudila moje už tak dost chmurná mysl? Zítra píšeme opakovací test z fyziky, ještě pořád nemám hotový ten zrádný úkol z němčiny a matika nejspíš také kuje nekalé pikle. Můj pohled se vrátil zpátky k rozdělané práci, ale dlouho jsem se soustředit nedokázala. Nedokončila jsem myšlenku, když jsem opět očima přejela k oknu.

Poddala jsem se jakémusi impulzu, zvedla se ze židle a pak jsem rychle běžela na chodbu. Než bys řekl švec, byla jsem venku v dešti. Cítila jsem, jak kapky dopadají na mé oblečení. Ale nepolevovala jsem. Stejnou rychlostí jsem se řítila někam do poloprázdných uliček svého města. Chlad, který mě obklopil, jsem si začala uvědomovat až pěkný kus cesty od domova, kde mi došly síly.

Měla jsem na sobě to, co předtím doma – jenom tričko a obyčejné tenké tepláky. Přes to všechno se okamžitě dostala voda a já tak zmrzla a promokla až na kost. Začala jsem se hrozně třást a s tichým mumláním ve smyslu: „Co mě to zase napadlo!“ se začala šourat zpátky domů.

Cítila jsem se jako nevinné kuřátko, které teprve poznává svět. Jako bych tu teď neměla co dělat a místo toho měla být v teple domova, kam patřím.

Naštěstí to netrvalo dlouho a potkala jsem svoji záchranu. Stejným směrem totiž zrovna mířila paní Petržílková. Zná mě, protože je to bývalá kolegyně a dobrá přítelkyně mojí babičky. Pokaždé, když se potkáme, je na mě moc milá a často mě zve na koláč. Dnes ale ne.

„Ježišimarjakristepanebože!“ zhrozila se, když mě spatřila. Nabídla mi suché místo pod svým velkým deštníkem a já jsem jí byla neskutečně vděčná, že mě uchránila od těch dotěrných kapiček, které mě s každou další štvaly víc a víc. Její prvotní zlobu však zakrátko vystřídaly obavy, jestli jsem se nenastydla. Zrychlila krok, abych se domů dostala co nejdřív. Pěkně jsem poděkovala a vklouzla zpátky do své bezpečné ulity.

Teď, když se dívám z okna svého pokoje, dostává to úplně jiný význam. Sedím totiž u svého psacího stolu s huňatou dekou přehozenou přes ramena a usrkávám z hrníčku v mých rukou horký čaj. Pozorujíc kouř jdoucí z nápoje naplňuji svou duši klidem a svoji tvář blaženým úsměvem.

text: Eva Osičková
ilustrace: Veronika Vlčková

RECENZE ANIMOVANÉHO FILMU *KDE JE ANNE FRANKOVÁ*

Milé čtenářky, milí čtenáři,

V pondělí 26.9.2022 navštívily nižší ročníky našeho gymnázia promítání animovaného filmu s názvem ***Kde je Anne Franková***. Teď vám stručně shrnu základní informace o tomto filmu.

Premiéra tohoto filmu v Česku proběhla 1.6.2022. Film byl natočen podle knižní předlohy Deník Anne Frankové, kterou někteří z vás možná znají.

Film byl natočen, aby mladší publikum poučil o životě za doby Anne Frankové a o její nelehké roli v tomto čase a v této společnosti. Příběh vypráví Annina imaginární kamarádka Kitty, které Anne formou již zmiňovaného deníku psala dopisy.

Film začíná docela zvláštní a neobvyklou událostí: Kitty (Annina imaginární kamarádka) ožije v současnosti, v Amsterdamu. Ona ale nemá tušení, že od té doby, co byla Anne naživu, již uběhlo 75 let. Tím pádem si myslí, že když je naživu ona, musí být i Anne. Kitty se snaží přijít na to, co se doopravdy stalo, proto si čte Annin deník. Děj se tedy prolíná se současností a minulostí. Kitty s pomocí kamaráda Petra sleduje stopy Anne do úkrytu v Amsterdamu až po její tragický konec v

koncentračním táboře během holokaustu.

Na zpracování tohoto 99minutového filmu se podílelo mnoho zemí: Belgie, Francie, Izrael, Lucembursko a Nizozemsko. Režisérem, scénáristou a zároveň animátorem tohoto filmu je Izraelec Ari Folman. Kameramanem byl Tristan Oliver a hlasy postavám dodali herci jako například: Emily Carey, Skye Bennett, Ruby Stokes, Sebastian Croft. Výjevy z doby druhé světové války doplňovala tematická hudba složená zpěvačkou Karen O.

I když byl tento film nominovaný na Oscara, dle mého názoru nebyl tak skvělý. U nás ve třídě měl poměrně dobré ohlasy, ale já jsem k němu měla pár výhrad. Odrazoval mě vzhled lidí a okolí, který mi vůbec nebyl sympatický. Znázornění nacistů zde se mi zdálo poněkud přehnané a hlavně divné. (Byly to postavy asi třikrát tak vysoké jako ostatní lidé, měly na sobě černo-bílé masky a tmavé dlouhé pláště.) Hodně chaotické bylo přeskakování z minulosti do současnosti a naopak. Někdy jsem si ani nevšimla, že se časová linka změnila, a bylo těžké se zorientovat v ději.

Chápu ale, že natočit a nakreslit takový animovaný film není zrovna jednoduché. Takže bych asi neměla být tak moc kritická a zaměřit se i na ostatní věci. Taky to není zrovna typ filmu, na který bych jen tak šla do kina. Určitě se jděte na film podívat sami.

Linda Krátká

NÁVOD NA ORIGAMI – LIŠKA

Origami je původně japonské slovo, které znamená „skládat papír“. Jedná se o techniku překládání a ohýbání papíru, díky čemuž mohou vzniknout rozličné vzory, zvířata, rostliny i prostorové geometrické objekty. Existuje nepřeberné množství různých motivů, ale my začneme něčím jednoduchým.

1. Na většinu modelů budeme potřebovat papír ve tvaru čtverce.

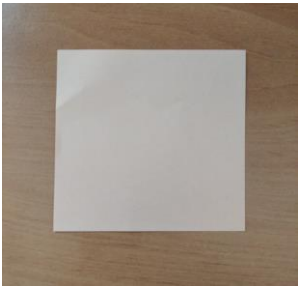
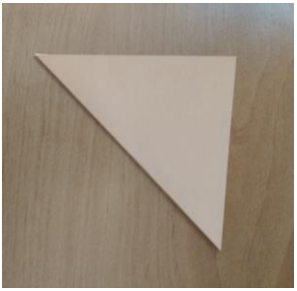
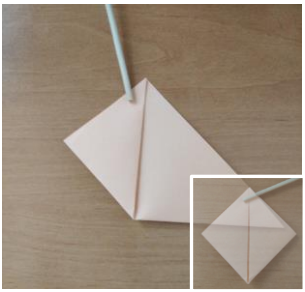

2. Začneme tím, že papír přehneme napůl.
3. Poté vezmeme levou špičku a přiložíme ji na prostřední a totéž uděláme s druhou.

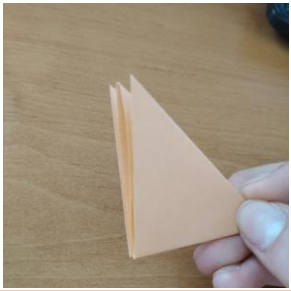
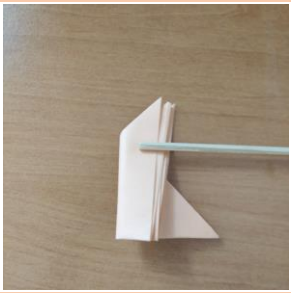

4. Nyní papír obraťte na druhou stranu a přehněte levou stranu přes pravou.
5. Natočte papír podle fotky tak, aby se ve špičce nejvýš překrývaly tři dvojité vrstvy papíru.
6. Poté tuto špičku přeložte podle obrázku.

7. Teď už stačí jen dokreslit obličej a máte hotovo!

text a foto: Alena Hnětynková

PROČ NEKRMIT NUTRIE

Nutrie, roztomilý vodní hlodavec, kterého si z biologie pamatuje každý z nás. Dokonce tak roztomilý, že lidé tohoto tvora často krmí při svých procházkách okolo vodních ploch. Proč je však krmení nutrií takový problém?

Nutrie, obzvláště ve městech, žijí často ve společenství s potkany, od kterých jsou na ně přeneseny veškeré nemoci, které potkani přenášejí. Příkladem je salmonelóza, tularemie nebo třeba leptospiróza. Kromě přenosu nemocí a cizopasníků, které mohou napadat i člověka, škodí nutrie svou aktivitou – vytlačují původní živočišné dr uhy a narušují břehy. A právě kvůli aktivnímu krmení došlo k přemnožení. Že je situace takto vážná, jsem já sama netušila, než naši třídu, 4.A, navštívila paní Věra Bidlová z Odboru životního prostředí v Horních Počernicích, která nás o šíření této zprávy sama požádala. Proto vás prosíme, pro blaho všech, abyste se krmení vyhnuli.

Zuzana Trunčíková

SCHOVANÉ DIAMANTY V MÉDIÍCH – DÍL PRVNÍ: FANTAZIE SKRYTA ZA KŘÍDLY JEŠTĚRŮ (JAK VYCVIČIT DRAKA)

Mnozí snad již toto mistrovské dílo od společnosti Dreamworks viděli, a přestože patří k jejich nejznámějším snímkům, podle mého se mu stále nedostává tolik pozornosti, kolika by si zasloužil. Dnes budu mluvit o trilogii animovaných filmů s názvem Jak vycvičit draka – o filmech, jež překypují krásou vycházející z hlav svých tvůrců.

Ahoj, já jsem ΔLI, a tento rok jsem se rozhodla si vzít na starosti úplně novou rubriku s názvem *Schované diamanty v médiích*, kde budu v každém vydání Kompotu zmiňovat jeden ze svých oblíbených animovaných filmů, komiksů nebo třeba i nějakou mangu či anime.

Ještě předtím, než se vrhneme rovnou na filmy o dracích, bych Vám ráda více nápad této nové rubriky přiblížila.

Rozhodla jsem se ji založit, protože k animákům a kresbám nesu celý svůj život velký úžas a respekt. Často jsem si k filmům dělala v hlavě pomyslné poznámky a vždy mi rvalo srdce, když jsem zjistila, že se mých favoritů nedostává takové pozornosti, které by rozhodně mělo.

Zalíbil se mi nápad odstartovat nový školní rok s mým nejmilejším animovaným filmem – *Jak vycvičit draka*.

Tento příběh shledal světlo světa poprvé v roce 2010 a vyvíjí se dodnes. V průběhu sledujeme hlavní postavu Škyťáka, jenž vyrůstá na ostrově lovců draků jménem Blp, ale sám si k nim jako ke stvořením hledá vlastní lásku a přízeň.

Následující text obsahuje minimální spoilery k filmům Jak vycvičit draka 1-3.

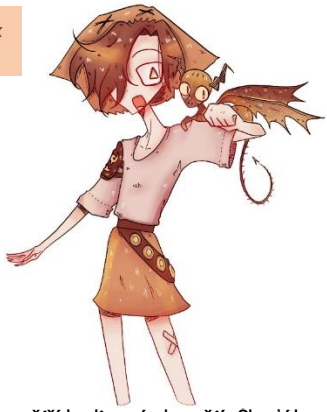

Škyťák je tedy náš hlavní protagonista, který se během prvního dílu trilogie spřátelí se svým později drahým přítelem Bezzubkou, jenž spadá pod obávaný dračí druh. Škyťákovi se ale povede skrz citová pouta a něžnost přesvědčit všechny ostatní na Blpu, aby se k němu přidali a pro draky si našli ve svých srdcích místo také.

V pokračování prvního filmu se dozvíme, že dračí rodokmen sahá ještě dále než k jednomu jistému veliteli a že lidé na Blpu nebyli těmi jedinými, kteří se o létací ještěry zajímali. Vznikne konflikt mezi rasou magických zvířat a tou člověčí, ale také vznikne konflikt mezi lidmi samotnými.

Nejnovější díl příběhu z roku 2019 nám ukáže, jak naši nejoblíbenější hrdinové dospějí. Skyťák už není malý strašpytel, nýbrž náčelník celého ostrova. A Bezzubka se už nejeví jako pouhý plachý dráček, ale dokázal se se svým pánem rozloučit a využít své volnosti naplno.

Co mě a většinu kritiků na tomto příběhu nadchlo především, se objevilo již v názvu tohoto článku – fantazie.

Už od první minuty, co si film pustíte, jste neustále bombardováni propracovanými informacemi a designy nespočetně různých druhů draků. Máme jich dost, alespoň jednoho si může vybrat každý!

Jedna hlava umí chrlit hořlavý kouř, zatímco ta druhá zaškrtá jako křesadlo a dým zapálí. Jiný dokáže chrlit ohnivé koule a další se dokonce sám zapálí celý, jelikož má ohnivzdorné orgány.

Věc, kterou tyto filmové snímky zpracovávají fenomenálně, je samozřejmě kreativita z pohledu na fantastická zvířata, ovšem co mě také uchvátilo, byla alegorie na to, že nemáme soudit knihu podle obalu.

Draci byli v tomto světě odjakživa bráni za bezcitná krvelačná monstra, dokud se neukázal Škyťák, který jim dal jako první šanci a díky tomu zjistil, že jsou něco víc než jen zrůdy. Že mají pocity, názory a budoucnost.

text a ilustrace: ΔLI

ZÁBAVA – VTIPY A KŘÍŽOVKA

Tři kamarádi přišli k nebeské bráně a svatý Petr se jich ptá, co by nejraději slyšeli od svých příbuzných na pohřbu:

První: „Já bych chtěl slyšet, že jsem byl skvělý doktor a dobrý otec rodiny."

Druhý: „Já bych chtěl slyšet, že jsem byl úžasný manžel a že jsem jako policista zachránil životy mnoha lidí."

Třetí: „Tak to já bych chtěl slyšet: Podívejte, vždyť on se hýbe!"

Pepíček: „Tati, naše paní učitelka je stalkerka!"

Tatínek: „Pročpak?"

Pepíček: „Vždycky, když píšeme čtenářský deník, tak po nás chce všechny informace o autorovi!"

Ceny za elektriku jsou jako Sovětský svaz... Nemají hranice.

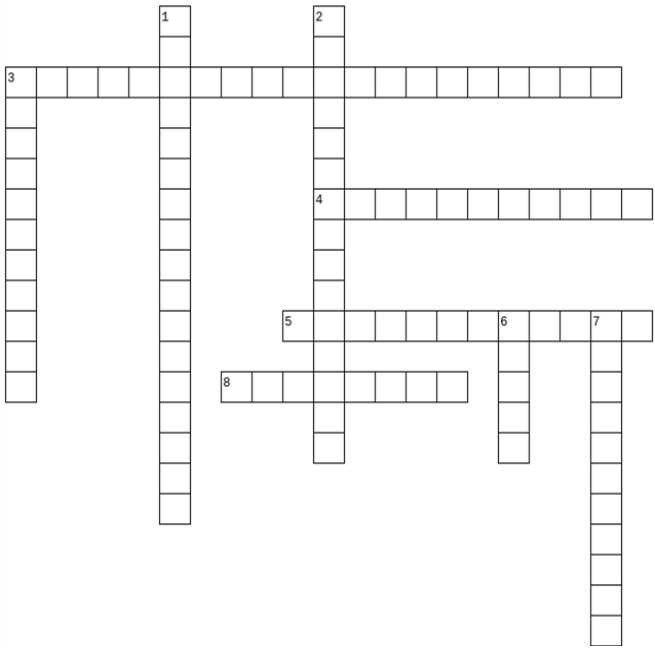

Vodorovně

3. 23.září

4. sova častá u lidských obydlí

5. nejčastější sova v českých lesích

8. čeleď sov, do které patří sova pálená

Svisle

1. čínský podzimní zvyk

2. sova z rodu Surnia

3. čeleď sov s velkým množstvím rodů

4. opadavý strom

7. oddělení, kam spadají všechny jehličnany

vtipy: Matěj Kholl
křížovka: Alena Hnětynková

TRANSFORM
??
...
KOMPOTÍK JE...
...
ČLOVĚK?!
...
HM?